

[P. Mortensen.]

ledes kun har haft ringe Betydning for Laan-tagere uden for Landbrugernes Kreds, har et Flertal inden for Udvalget tiltraadt et af Finansministeriet stillet Ændringsforslag om en ændret Affattelse af § 6, saaledes at Ministeren faar Bemyndigelse til at nedsætte Renten og tilstaa yderligere Lempelser for Laan til Haandværkere, handlende, Arbejdere og Fiskere. Dette Ændringsforslag støttes, saa vidt jeg kan udtale, ogsaa af de to Mindretal.

I Bilag 18 i Betænkningen gives der dernæst nogle Oplysninger, der for saa vidt er interessante, som de viser Fordelingen af en Række Laan, der er ydet i Landsdelene. Efter denne Opstilling er der udlaant til Landbrugere i Sønderjylland ca. 17,2 Mill. Kr. af Hypoteklaanefonden, 6,4 Mill. Kr. af Laanekassen og 5,1 Mill. Kr. i Akkordlaan af Erhvervenes Laanefond, altsaa i alt 28,7 Mill. Kr. Heraf har man i Haderslev Amt faaet ca. 13 Mill. Kr., i Aabenraa Amt ca. 6,4 Mill. Kr., i Sønderborg Amt ca. 3,4 Mill. Kr. og i Tønder Amt ca. 6 Mill. Kr.

Der har inden for Udvalget været Ønske fremme om, at der blev stillet et større Beløb til Raadighed, som kunde anvendes til Arbejdere og næringsdrivende, der i særlig Grad er ramt af Krisen, og Finansministeren har, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, erklæret sig villig til at søge et saadant Beløb stillet til Raadighed. Fra forskellig Side har der ligeledes været Ønske fremme om, at der nedsattes et Udvalg til Undersøgelse af en Række økonomiske Forhold i Sønderjylland. Finansministeren har ikke givet ligefrem Tilslutning hertil, idet han har udtalt, at hvis der skulde nedsættes et saadant Udvalg, maatte det i alt Fald ske i Forbindelse med en tilsvarende Undersøgelse af de økonomiske Forhold i det øvrige Land.

Ved de Drøftelser, der tidligere har fundet Sted her i Tinget vedrørende den foreliggende Sag, har vi fra vor Side gaaet nogle Gange udtalt, at der ogsaa burde tages Hensyn til andre Befolkningslag i Sønderjylland end Landbrugere, herunder til Arbejdere, der paa Grund af Forholdene er lige saa vanskeligt stillet som mange kriseramte Landbrugere. I Særdeleshed har vi ønsket, at der blev skaffet Beskæftigelse til de arbejdsløse i disse Landsdele. I den Anledning har Udvalget ved et Samraad med Landbrugsministeren faaet Ministerens Tilsagn om, at han er villig til i næste Rigsdagssamling at søge Bemyndigelse til, at der stilles Penge til Raadighed til Støtte til Oprettelse af Koloni-

haver for Arbejdere i Sønderjylland. Jeg er Landbrugsministeren taknemmelig for dette Tilsagn, det vil sikkert bidrage til at løse et for Arbejderne dernede vigtigt Spørgsmaal. Udvalget har ligeledes ved Samraad med Ministeren for offentlige Arbejder søgt Støtte til særlige Arbejders Igangsættelse til Modvirkning af den i Landsdelene efter vor Mening alt for store Arbejdsløshed. Ministeren har i Udvalget stillet sig velvilligt over for særlige Arbejders Igangsættelse og har henvist til den Vejfond, der findes dernede til særlige Vejarbejders Udførelse, ligesom den højtærede Minister har henvist til de store Projekter, der foreligger om Landvindingsarbejder ude i Marskegnene.

Da der endelig, dels inden for Udvalget, dels af nogle af de Deputationer, der har haft Foretræde for Udvalget, har været udtalt Ønske om, at Lovens Gyldighedstid maatte blive forlænget noget, er der af et Flertal af Udvalget stillet Forslag om, at dens Gyldighed udvides til 5 Aar i Stedet for som foreslaaet 4 Aar.

Der er dernæst af de to Mindretal stillet en Række Ændringsforslag, som jeg imidlertid foreløbig forbigaar. Jeg skal da anbefale at stemme for de under Nr. 3, 5, 8, 10, 12 og 15 af et Flertal stillede og af Finansministeren tiltraadte Ændringsforslag.

Jørgen Gram: Naar den saakaldte sønderjyske Rentelettelseslov nu er til anden Behandling, føler jeg det ikke fristende at komme med en lang Udredning af, hvorfor der nu her efter lidt andre Regler end for det øvrige Land fremsættes Forslag til Forlængelse af en Rentelettelseslov, der allerede har været gældende i 2 Aar. Det maa være nok at nævne, at i Bemærkningerne skriver Finansministeren, at Forholdet jo dog utvivlsomt er det, at Gældsbyrden gennemgaaende er mest trykkende i de sønderjyske Landsdele. Derom er alle Partier enige, for de tørre Tal beviser det. Som ved første Behandling af Lovforslaget erkender jeg gerne, at Loven hidtil har været en god Hjælp, saa vidt den har rakt. Naar der imidlertid ikke inden for Udvalget er opnaaet Enighed om det foreliggende Lovforslag, har det sine Aarsager. Man har fra Venstræs og Det konservative Folkepartis Side fremhævet, at Omskiftelserne og Omvæltningerne i de sønderjyske Landsdele har været saa store og for den enkelte saa uafvendelige, at de berettiger til en endelig Gældsordning, der stillede Sønderjylland lige med det øvrige Land, og fra konservativ Side er der stillet et vidtgaaende